

**Sanglaudos politikos vaidmuo atokiausiuose Europos Sąjungos regionuose
atsižvelgiant į strategiją „ES 2020“**

**2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl sanglaudos politikos
vaidmens atokiausiuose Europos Sąjungos regionuose atsižvelgiant į strategiją
„Europa 2020“ (2011/2195(INI))**

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į sujungtas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), kurioje pripažįstamas ypatingas atokiausių regionų statusas, 355 ir 349 straipsnių nuostatas ir SESV 107 straipsnio 3 dalies a punktą dėl šiems regionams teikiamos valstybės pagalbos schemos,
- atsižvelgdamas į SESV 174 straipsnį ir paskesnius straipsnius, kuriuose nurodomas ekonominės, socialinės bei teritorinės sanglaudos tikslas ir nustatomos struktūrinės finansinės priemonės šiam tikslui įgyvendinti,
- atsižvelgdamas į 2004 m. gegužės 26 d. Komisijos komunikatą „Stipresnė partnerystė su atokiausiais regionais“ (COM(2004)0343),
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. rugsėjo 28 d. rezoliuciją dėl glaudesnės partnerystės su atokiausiais regionais¹,
- atsižvelgdamas į 2007 m. rugsėjo 12 d. Komisijos komunikatą „Atokiausiems regionams skirta strategija: rezultatai ir perspektyvos“ (COM(2007)0507) ir prie šio komunikato pridėtą 2007 m. rugsėjo 12 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Atokiausiems regionams skirta strategija: rezultatai ir perspektyvos“ (SEC(2007)1112),
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl atokiausiems regionams skirtos strategijos: rezultatai ir perspektyvos²,
- atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 17 d. Komisijos komunikatą „Atokiausi regionai – Europos turtas“ (COM(2008)0642),
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 14 d. bendrą atokiausių regionų memorandumą „Atokiausi regionai 2020 m.“,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 M. EUROPA. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 7 d. Ispanijos, Prancūzijos, Portugalijos ir atokiausių regionų memorandumą „Atnaujinta atokiausiems regionams skirtos Europos strategijos vizija“,
- atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 14 d. Bendrųjų reikalų tarybos 3022-ojo posėdžio

¹ OL C 227 E, 2006 9 21, p. 512.

² OL C 279 E, 2009 11 19, p. 12.

išvadas¹,

- atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 24 d. pirmąją Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „Pirmoji 2006 m. POSEI sistemos reformos poveikio ataskaita“ (COM(2010)0501),
- atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 24 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams (COM(2010)0498),
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 29 d. Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“ (COM(2011)0500; 1 ir 2 dalys),
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 29 d. pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (COM(2011)0398),
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 12 d. ataskaitą „Atokiausi Europos regionai ir bendroji rinka: ES įtaka pasaulyje“, kurią Europos Komisijos nariui M. Barnier pateikė Pedro Solbes Mira,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 18 d. Komisijos komunikatą Europos Vadovų Tarybai „Komisijos nuomonė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnio 6 dalį. Prancūzijos vyriausybės iniciatyva iš dalies keisti Sen Bartelemi statusą Sąjungos atžvilgiu“ (COM(2010)0559) ir 2010 m. spalio 29 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimą 2010/718/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Sen Bartelemi salos statusas Europos Sąjungos atžvilgiu²,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 3 ir 4 d. vykusios Septynioliktosios Europos Sąjungos atokiausių regionų prezidentų konferencijos baigiamąją deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2010 m. sausio 15 d. atokiausių regionų nuomonę dėl viešų konsultacijų, susijusių su Komisijos darbinio dokumentu „Konsultacijos dėl būsimosios 2020 m. Europos Sąjungos strategijos“ (COM(2009)0647),
- atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 28 d. bendrą atokiausių regionų nuomonę dėl Penktosios ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitos,
- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 28 d. ES atokiausių regionų nuomonę „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas“ (COM(2010)0608, 2010 m. spalio 27 d.),
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 6 d. bendrą sistemą, kurią atokiausiems regionams atstovaujančių Europos Parlamento narių konferencija pateikė Europos Komisijos pirmininkui José Manueliui Durão Barroso,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą ir į Biudžeto bei Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetų nuomones (A7–0084/2012),

¹ Tarybos dokumentas Nr. 11021/2010.

² OL L 325, 2010 12 9, p. 4.

- A. kadangi Sutarties 349 straipsnyje nustatomas teisinis pagrindas, pagrįstas pirmine teise, pagal kurią nustatytas specialus atokiausio regiono statusas ir bendra politika;
- B. kadangi sanglaudos politika turi būti derinama su strategija „Europa 2020“ ir kadangi numatyta rengti politines iniciatyvas, susijusias su pažangiu, tvariu ir integraciniu augimu, ir įtraukti jos elementus, skatinant kurti ekonomiką, kuriai būdingas didelis užimtumas ir kuria užtikrinama socialinė ir teritorinė sanglauda, todėl turi būti tinkamai aptariamasis atokiausių regionų aspektas; kadangi atokiausiame regione pradinės sąlygos šiems tikslams pasiekti yra sunkesnės negu tam tikruose regionuose; kadangi atokiausi regionai ketina bendradarbiauti įgyvendindami penkis tikslus, kurie turi būti pasiekti iki 2020 m. (užimtumo, inovacijų, švietimo, socialinės įtraukties, klimato ir energetikos); kadangi užtikrinant strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimą būtina siekti išnaudoti jų potencialą ir skatinti veiksmingų sektorių augimą, tačiau negalima pamiršti nei struktūrinių kliūčių, su kuriomis susiduria šie regionai, nei to, kad tradiciniai sektoriai atlieka pagrindinį vaidmenį užtikrinant vystymąsi;
- C. kadangi sanglaudos politika turi likti viena pagrindinių ES veiksmuose numatytų priemonių siekiant mažinti visų Europos regionų, ypač atokiausių regionų, skirtumus siekiant tikslo integruoti šiuos regionus į vidaus rinką ir stiprinti juos atitinkamoje geografinėje teritorijoje, skatinti šių regionų ekonominę plėtrą ir konvergenciją su žemynine ES, taip pat siekti strategijos „Europa 2020“ tikslų, nes Europos fondai yra labai svarbi priemonė, tačiau vien tik vykdamas šią ES politiką negali būti įveikti visi sunkumai, su kuriais susiduria atokiausi regionai;
- D. kadangi svarbiausias atokiausių regionų ekonomikos uždavinys – ribotas jų galimybes paversti potencialu ir augimo galimybėmis naudojantis priemonėmis, suteikiančiomis galimybę sumažinti skirtumus laisvo asmenų, prekių, kapitalo ir paslaugų judėjimo srityse; kadangi dėl iššūkių, pavyzdžiui, globalizacijos, klimato kaitos, energijos tiekimo, atsinaujinančiosios energijos vystymo, gamtos, jūrų bei žemės ūkio išteklių tvaraus valdymo, biologinės įvairovės apsaugos, socialinės įtraukties, kovos su skurdu ir demografinio spaudimo, visos Europos Sąjungos politikos kryptys ir visos priemonės turi būti derinamos;
- E. kadangi dėl ekonomikos, socialinės ir finansų krizės atokiausių regionų ekonominė padėtis ypač pablogėjo ir išryškėjo atokiausių regionų ekonomikos struktūrinės problemos ir jų priklausomumas nuo išorės veiksnių;
- F. kadangi atokiausiems regionams skirtos ES investicijos yra ne tik pagalba, kad šie regionai pasivytų kitus, taip pat regiono trūkumų kompensacija, bet šios investicijos naudingos ir visai Europos Sąjungai;

Skirtingų ir bendrų sąlygų taikymas atokiausiems regionams

1. pabrėžia, kad pagal SESV suteikiama teisė atokiausiems regionams taikyti skirtingas ir bendras sąlygas, leidžiančias jiems gauti didžiausią pagalbą neatsižvelgiant į išsivystymo lygį ir pakankamai atsižvelgiant į šių regionų išskirtinumą, kuris turi būti saugomas;
2. pabrėžia, kad atsižvelgiant į Penktosios ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitos išvadas sanglaudos politikos priemonės būtina taikyti lanksčiau, siekiant suteikti galimybę skirti investicijų, kuriomis net esant ypatingoms geografinėms ir demografinėms sąlygoms galima užtikrinti augimo ir vystymo mastus, atitinkančius

strategijos „Europa 2020“ tikslus;

3. remia mintį, kad atokiausiuose regionuose reikia siekti pagrindinių tikslų, nustatytų strategijoje „Europa 2020“, tačiau pabrėžia, kad šiuos tikslus būtina pritaikyti atsižvelgiant į regionų tikrąją padėtį, jų įvairovę, struktūrinę padėtį ir galimus pranašumus, ir kartu pritaria tam, kad reikėtų dažniau taikyti SESV 349 straipsnį, kuriame numatyta priimti priemones, kurios sušvelnintų atokiausių regionų atskirtį, ir suteikti jam būtiną teisinę, institucinę ir politinę reikšmę siekiant užtikrinti geresnę atokiausių regionų integraciją, kuri sudarytų sąlygas ekonominiam ir socialiniam vystymuisi vidaus rinkoje ir visoje Sąjungoje, taip pat tam, kad atokiausi regionai galėtų visiškai lygiai su kitais regionais dalyvauti atitinkamose Sąjungos programose;
4. mano, kad trys pirmieji teminiai tikslai, numatyti naujuose pasiūlymuose dėl reglamentų, kurie bus taikomi nuo 2014 m., atokiausiems regionams turėtų būti nustatomi lanksčiai – taip nebūtų labai ribojamos galimybės įvairinti ir plėtoti dabartinį potencialą, taip pat pasinaudoti šių regionų lyginamaisiais ir konkurenciniais pranašumais;
5. ragina taikyti kitokius kriterijus, susijusius su atokiausių regionų tinkamumo gauti struktūrinių fondų lėšų nustatymu, nes BVP vienam gyventojui rodiklis neatspindi konkrečios šių regionų tikrovės ir neatitinka atokumo statuso bei pačios Sutarties nuostatų; todėl prašo nustatyti konkretų kriterijų, pagal kurį atokiausi regionai būtų priskirti mažiau išsivysčiusiems regionams, nepriklausomai nuo jų BVP rodiklio, nes toks metodas būtų geriausiai pritaikytas konkrečioms aplinkybėms; be to, reikalauja, kad atokiausiems regionams būtų taikoma 85 proc. bendro finansavimo, skiriamo pagal visas pagalbos šiems regionams priemones, norma; ragina pratęsti lėšų naudojimo atokiausiuose regionuose terminą, kad jos būtų panaudotos geriau;
6. apgailestauja, kad numatant papildomą dotaciją iš ERPF siūloma sumažinti atokiausiems regionams ir retai gyvenamiems regionams skirtinas sumas 2014–2020 m. finansiniam laikotarpiui, ir nerimauja, kad šios dotacijos, iš pradžių skirtos kompensuoti atokiausių regionų ir retai gyvenamų regionų struktūriniams trūkumams, 50 proc. būtų skiriama kitiems tikslams; ragina, kad šią dotaciją bendrai finansuotų 85 proc., o pagrindinę dalį sudarytų ERPF; todėl prašo užtikrinti, kad skiriant su strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimu susijusias lėšas būtų suteikta galimybė gauti tokią Europos pagalbą, kuri realiai bent prilygtų pagal dabartinę finansinę programą skiriamai pagalbai, kad būtų galima nuosekliai įgyvendinti strategiją „Europa 2020“;
7. apgailestauja dėl to, kad sumažintos lėšos kitose sanglaudos politikos srityse, konkrečiai, Komisija siūlo per kitą programavimo laikotarpį bendrai 5,1 proc. sumažinti ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos politikos finansavimą pastoviomis 2011 m. kainomis, įskaitant 20,2 proc. mažesnę finansavimą konvergencijos regionams (išskyrus pereinamojo laikotarpio regionus), 5,6 proc. mažesnę finansavimą konkurencingumo regionams ir 2,9 proc. mažiau asignavimų Sanglaudos fondui;
8. palankiai vertina Komisijos planą į 2014–2020 m. DFP įrašyti biudžeto eilutę „Atokiausi regionai ir labai retai gyvenami regionai“, nes tai sukurtų aiškesnę sąsają tarp šiems regionams skiriamų lėšų ir numatytų tikslų;
9. atkreipia dėmesį į faktą, kad Europos socialinio fondo reglamento pasiūlyme vėl neminima atokiausių regionų padėtis, atsižvelgiant ne tik į SESV 349 straipsnyje išvardytas struktūrines ypatybes, bet ir į jų išskirtinę padėtį, dėl kurios šiuose regionuose

yra didžiausias nedarbo lygis visoje Sąjungoje;

10. pabrėžia, kad būtina suderinti Europos mokesčių ir muitų tarifų politiką siekiant didinti atokiausių regionų ekonomikos konkurencingumą, ir pažymi labai didelę mokesčių priemonių svarbą atokiausiuose regionuose įvairinant ekonominę veiklą ir kuriant darbo vietas ilgalaikiams darbuotojams;
11. pabrėžia, kad būtina, jog atokiausių regionų gyventojai gautų naudos iš vidaus rinkos, kaip ir kiti Sąjungos piliečiai, ir prašo priimti priemones pagal P. Solbeso ataskaitoje pateiktas rekomendacijas; prašo išnagrinėti galimybes parengti valstybės pagalbos skyrimo atokiausiems regionams planą ir ragina išlaikyti dabartinį investicinės pagalbos skyrimo didelėms, vidutinėms ir mažosioms įmonėms intensyvumo lygį ir suteikti nemažėjančią ir neribotą pagalbą veiklai lanksčiomis sąlygomis, nes pasitvirtino, kad ši pagalba nekenkia konkurencijai ir prisideda prie strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimo atokiausiuose regionuose, būtent inovacijų, mokslinių tyrimų ir aplinkosaugos srityse; taigi pabrėžia viešųjų paslaugų svarbą atokiausių regionų ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai, būtent oro ir jūrų transporto sektoriuose, pašto, energijos ir ryšių sektoriuose;
12. pabrėžia, kaip svarbu remti mažąsias ir vidutines įmones ir tam skirti ES lėšų, siekiant kurti atokiausių regionų gamybos struktūrą ir propaguoti darbuotojų įgūdžius, taigi skatinti regionui būdingų produktų gamybą ir vietos ekonomiką;
13. mano, kad Sąjunga turi imtis veiksmų iniciatyvumui skatinti, kad atokiausiuose regionuose būtų galima diegti kompetencijos centrus sektoriuose, kuriuose galima įvertinti šių regionų pranašumus ir praktinę patirtį, pavyzdžiui, atliekų tvarkymo, atsinaujinančių energijos išteklių, energijos savarankiškumo, biologinės įvairovės, studentų judumo, su klimato klausimais susijusių tyrimų ar krizių valdymo srityse; mano, kad, jeigu priemonės, parengtos pagal bendras Europos žemyno ypatybes, ne visuomet yra veiksmingos atokiausiuose regionuose, SESV 349 straipsniu leidžiamos sėkmingos eksperimentinės priemonės gali būti taikomos likusioje Sąjungos dalyje; ragina Komisiją kuo labiau eksperimentuoti šių regionų atžvilgiu, siekiant novatoriško, solidaraus ir tvaraus augimo;

Atskiras ir konkretus atokiausiuose regionuose vykdomos Europos politikos reglamentavimas

14. ragina stiprinti pagal sistemą POSEI teikiamos pagalbos žemės ūkiui priemones siekiant užtikrinti konkurenciją su gamintojais, kurių gamybos sąnaudos mažesnės, ir ragina išlaikyti pagal BŽŪP atokiausiems regionams skirtas konkrečias nuostatas;
15. pritaria, kad reikia iš anksto atlikti ES reguliavimo planų dėl atokiausių regionų ekonomikos poveikio vertinimą;
16. pabrėžia, kad būtina tęsti tvaraus jūrų išteklių valdymo ir apsaugos priemones, laipsniškai mažinti galimybes naudotis jūrų zonomis, kurios nustatytos kaip pažeidžiamos biologiniu ir geografiniu aspektais, kad jomis galėtų naudotis tik vietos laivynai ir naudotų aplinkai nekenkiančius žvejybos laivų varikius, bei didinti akvakultūros produktų vertę, vėl teikti galimybę skirti pagalbą laivyno atnaujinimui ir modernizavimui, siekiant pagerinti apsaugos ir higienos sąlygas, bei įgyvendinti gerą patirtį, ir ragina didinti papildomų išlaidų kompensavimą pagal sistemos POSEI žuvininkystės programą; pabrėžia, kad

būtina taikyti geriau kiekvienam regionui pritaikytą strategiją remiantis vietos veikėjų sukurto sektoriaus plėtros modeliais;

17. apgailestauja, kad bendros žuvininkystės politikos reformos pasiūlyme nepakankamai atsižvelgiama į atokiausių regionų padėtį ir realybę; pabrėžia, kad atokiausius regionus supa jūra ir kad žvejybos veikla yra svarbi teritorijų planavimo ir vietos gyventojų užimtumo atžvilgiu, atsižvelgiant į šių regionų išskirtinę ekonominę zoną, kurios potencialas turi būti užtikrinamas taikant konkrečias priemones, skirtas tikrai jūrų ekonomikai kurti, ir į kurią reikia deramai atsižvelgti Europos integruotos jūrų politikos programoje; primena didėjančią ekonominę interesą, kuri kelia atokiausių regionų jūrų gelmių biogenetiniai ir mineralų turtais, taip pat primena, kad svarbu atsižvelgti į tai įgyvendinant naują atokiausiems regionams skirtą Europos strategiją, siekiant užtikrinti žinių ekonomikos vystymąsi, paremtą jūros išteklių; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad atokiausi regionai turi būti laikomi itin svarbia Sajungos jūrų politikos dalimi, ir primygtinai primena jų vaidmenį tvaraus jūrų ir pakrantės zonų naudojimo srityje, taip pat tarptautinės jūrų valdysenos srityje, bei primena, kad Atlanto vandenyne esantys atokiausi regionai turi dalyvauti rengiant Atlanto strategiją;
18. primena turizmo sektoriaus svarbą ir ragina Komisiją greičiau įgyvendinti Europos veiksmų planą ir labiau derinti dabartines finansavimo gaires, išskirtinį dėmesį skiriant atokiausiems regionams;
19. pabrėžia, kad atokiausi regionai ketina įgyvendinti mokslinių tyrimų ir inovacijų strategiją ir siekti įmonių plėtros, būtent puoselėdami jaunimo verslumą, kad MVI galėtų tobulėti ir jaunimas neketėtų nuo nedarbo; ragina kurti technologijų infrastruktūrą ir Europos masto inovacijų centrus, plėtoti projektus ir partnerystę su mokslo bei technologijų sistemoje veikiančiais subjektais ir keistis idėjomis bei gerą patirtimi Europos inovacijų rėmimo ir pažangiosios specializacijos strategijų tinkluose, pavyzdžiui, priemonė S3, ragina pasinaudojant sanglaudos lėšomis atokiausiuose regionuose atlikti ilgalaikes investicijas ir užtikrinti aktyvų dalyvavimą vykdant pavyzdinius strategijos „Europa 2020“ projektus; ragina tęsti iki šiol atokiausiems regionams skirtas pastangas siekiant, viena vertus, paspartinti visas galimybes realizuojančių vietos lygmens mokslinių tyrimų priemonių nustatymą, kita vertus, skatinti ir remti patrauklių, veiksmingai dirbančių, turinčių realių priemonių universitetų, kurie savo lygiu atitiktų Sajungos teritorijoje esančių universitetų lygį, kūrimą;
20. pabrėžia, kad būtina sudaryti palankesnes sąlygas sanglaudos politikos lėšas derinti su mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bendrąja programa siekiant skatinti atokiausių regionų vystymąsi ir užkirsti kelią nepakankamam su moksliniais tyrimais susijusių lėšų panaudojimui;
21. pabrėžia, kad bendra Europos transporto erdvė turi padėti užtikrinti atokiausių regionų integracinį augimą ir geresnes galimybes susisiekti su šiais regionais, taip pat kovoti su klimato kaita; ragina kurti konkrečią pagalbos atokiausių regionų transportui sistemą, skirtą viešajam transportui ir jūrų transporto tarp salų plėtrai; be to, ragina įgyvendinti logistikos programas ir tam tikrus projektus, pavyzdžiui, jūrų greitkelių; pabrėžia galimybes, kurios atokiausiems regionams teikiamos vykdant programą Marco Polo, ragina Komisiją sušvelninti šios programos taisykles, pratęsti jos galiojimą po 2013 m. ir užtikrinti, kad Europos infrastruktūros tinklų priemonėje būtų konkrečiai minimi atokiausi regionai; ragina integruoti atokiausius regionus į TEN-T tinklą ir naują

priemonę, skirtą palengvinti jungčių sistemą Europoje;

22. primena, kad dėl atokiausių regionų priklausomybės nuo importuojamo iškastinio kuro labai padidėja papildomos išlaidos; taip pat teigia, kad įgyvendinant regioninę politiką skiriama gana mažai investicijų atokiausiems regionams kovos su klimato kaita reikmėms; siūlo stiprinti atsinaujinančiosios energijos sektorių ir didinti energijos vartojimo efektyvumą įgyvendinant tam tikras iniciatyvas, pavyzdžiui, „Salų pakta“, pagal kurį rengiami vietos atsinaujinančiųjų energijos išteklių veikslių planai bei projektai, finansuojami siekiant iki 2020 m. išmetamą CO₂ kiekį sumažinti bent 20 proc. sukuriant programą, skirtą mokslinių tyrimų projektams atsinaujinančiosios energijos srityje ir regionų energetinio pagrindo įvairinimo srityse, ypač geoterminės energijos, iš potvynių gaunamos energijos ir vandenilio energijos srityse, ir energijos srityje kurti konkrečią programą, kad būtų sumažintos išlaidos, susijusios su regionų atokumu, infrastruktūra ir teikiamomis paslaugomis, siekiant skatinti įgyvendinti atokiausių regionų pradėtą plataus užmojo politiką atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtojimo srityje;
23. susirūpinęs atkreipia dėmesį į klimato kaitos poveikį atokiausiems regionams, ypač atsižvelgiant į kylantį vandens lygį; ragina Sąjungą spręsti šiuos klausimus įgyvendinant savo klimato kaitos prevencijos ir atsakomųjų priemonių strategiją; rekomenduoja tinkamai pasinaudoti energijos išteklių ir plėtoti atsinaujinančiųjų išteklių energijos galimybes;
24. ragina Komisiją energijos, transporto ir informacinių bei ryšių technologijų srityje kurti sistema POSEI paremtą konkrečią programą, turinčią kuo geresnę sąveiką su kitomis šiose srityje veikiančiomis Sąjungos programomis;
25. mano, kad būtina padėti valstybėms narėms užtikrinti, jog šių regionų gyventojai galėtų visapusiškai naudotis informacijos ir komunikacijos priemonėmis, kurios teikiamos naudojantis naujomis technologijomis, pavyzdžiui, plačiajuosčio ryšio technologijomis, belaidžio ryšio technologijomis, taip pat palydovinėmis technologijomis, o ypač prieiga prie plačiajuosčio interneto, taigi teikiant skaitmenines paslaugas būtų skatinamas ekonominis augimas ir geresnis administravimas. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad iki 2013 m. visi atokiausių regionų gyventojai turėtų prieigą prie plačiajuosčio interneto;
26. atsižvelgdamas į tai, kad skaitmeninė ekonomika, be abejo, yra ES ekonominę plėtrą skatinantis veiksnys, atkreipia dėmesį į didėjančios problemos – skaitmeninės atskirties, kuri gali būti rimta kliūtis plėtrai, padarinius;
27. mano, kad naujoviški sanglaudos politikos finansavimo modeliai galėtų iš dalies kompensuoti nuolatinį atokiausiuose regionuose veikiančių labai mažų įmonių ir MVĮ investicijų trūkumą, ir pabrėžia, kad reikia suteikti geresnes galimybes atokiausių regionų įmonėms gauti finansavimą, būtent pradėti dialogą su EIB grupe ir remti vietos investicijų fondus visuose atokiausiuose regionuose bei regiono rizikos kapitalo rinkas, kaip siūloma pirmiau minėtoje Pedro Solbeso Miros ataskaitoje dėl atokiausių Europos regionų bendrojoje rinkoje; ragina Komisiją pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl teisės akto šiuo klausimu;
28. tikisi, kad šiose keliuose srityse bus įgyvendintos eksperimentinės priemonės viešųjų pirkimų srityje, siekiant subalansuoti pripažinimo procedūras atsižvelgiant į dalyvaujančių subjektų teritorinį aspektą;

Geresnis atokiausių regionų valdymas ir integracija į Sąjungą bei jos geografinę teritoriją

29. ragina užtikrinti, kad atokiausių regionų regioninės valdžios institucijos daugiau dalyvautų rengiant ir įgyvendinant Europos programas ir politiką pagal lankstumo, adaptavimosi ir išplėtimo principus, pagal subsidiarumo, daugiapakopio valdymo ir partnerystės sistemas ir bendradarbiaudamos su privačiuoju sektoriumi ir pilietine visuomene, kad užtikrintų, jog į jų specialius poreikius būtų atsižvelgta visais sprendimų priėmimo proceso lygmenimis ir kad šie regionai būtų geriau žinomi Europos institucijose;
30. mano, kad vienas didžiausių atokiausių regionų trūkumų yra išteklių valdymas; mano, kad šiems regionams būtina suteikti pakankamai elementarių žinių, kurios leistų jiems valdyti investicijas, visų pirma susijusias ne tik su transporto, bet ir su vandens, energijos bei atliekų tvarkymo infrastruktūra;
31. primena, kad pirmiau minėtoje Pedro Solbeso Miros ataskaitoje dėl atokiausių regionų vaidmens ES vidaus rinkoje atskleista, kad atokiausių regionų ekonomika beveik visose srityse patiria papildomų išlaidų; taip pat atkreipia Komisijos dėmesį į egzistuojančius monopolius, į piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi ir į neteisėtus susitarimus, dėl kurių pragyvenimas yra nepagrįstai brangesnis; prašo Komisijos atlikti išsamų tyrimą apie kainų sudarymą atokiausiuose regionuose, siekiant nustatyti svarbiausius veiksmus, kuriais būtų siekiama vidaus rinką šiose teritorijose padaryti veiksmingesnę;
32. atkreipia dėmesį į atokiausių regionų, kurie yra ES išorės sienos, vaidmenį ir ragina taikyti požiūrį, būtent tęsiant Komisijos išreikštą požiūrį bendradarbiaujant su atokiausiais regionais, pagal kurį pripažįstama kaimynystė su ES trečiosiomis šalimis, įskaitant šalis, su kuriomis palaikomi ypatingi istoriniai ir kultūriniai ryšiai; atkreipia dėmesį į su integracija susijusius sunkumus atitinkamuose geografiniuose regionuose, taip pat būtinybę priimti konkrečius novatoriškus sprendimus, kuriais būtų skatinama tikra regioninė integracija bendrais atokiausių regionų ir kaimyninių trečiųjų šalių projektais ir programomis, ir padėti sukurti gerą ryšį atitinkamuose geografiniuose regionuose; atkreipia dėmesį į tam tikrų Europos politikos krypčių išorės aspektų poveikio atokiausiems regionams svarbą ir pabrėžia, kad reikia atlikti tyrimus, kad būtų galima įvertinti tarptautinių prekybos ir žvejybos susitarimų poveikį ir padarinius atokiausiems regionams ir jų vietos gamybai bei nustatyti kompensacines priemones, kurios leistų ištaisyti žalą, padarytą dėl šių susitarimų;
33. apgailestauja dėl to, kad Prekybos generalinis direktoratas iš pradžių nenorėjo atsižvelgti į atokiausių regionų išskirtinumą derantis dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS), todėl primygtinai prašo Komisijos ir toliau ieškoti kompromiso dėl atokiausių regionų interesų, susijusių su galutiniais susitarimais, kurie bus sudaryti su AKR valstybėmis;
34. dar kartą primena, kad reikia sukurti geresnę sanglaudos politikos lėšų ir Europos plėtros fondo sąveiką, siekiant gerinti bendrojo intereso projektų įgyvendinimą ir regioninę integraciją atokiausiuose regionuose; todėl primena ne kartą Europos Parlamento išreikštą poziciją dėl Europos plėtros fondo įtraukimo į biudžetą;
35. pabrėžia teritorinio bendradarbiavimo svarbą atokiausiems regionams ir ragina, kad atokiausiuose regionuose vykdomo teritorinio bendradarbiavimo programos būtų tęsiamos; todėl ragina lanksčiau taikyti taisykles, siekiant geriau panaudoti skiriamas dotacijas ir sukongretinti bendradarbiavimo projektus, taip pat padidinti bendrą ERPF

finansavimą iki 85 proc., kad daugiau lėšų būtų skiriama tarptautiniam bendradarbiavimui ir nebebūtų taikomas 150 km jūrų sienos kriterijus vykdant tarpvalstybinį bendradarbiavimą su atokiausiais regionais; taip pat primena, kad privilegijuota atokiausių regionų geografinė padėtis ir jų geostrateginio vaidmens svarba Europos Sąjungai sukuria daug pridėtinės vertės palaikant santykius su Afrikos, Centrinės Amerikos šalimis ir Jungtinėmis Amerikos Valstijomis;

36. mano, kad tarpvalstybinių e. valdžios paslaugų plėtojimas padėtų įtraukti atokiausius regionus į Sąjungos vidaus rinką.
37. primena, kad Danijos, Prancūzijos ir Nyderlandų užjūrio šalys ir regionai, nurodyti SESV 355 straipsnio 1 ir 2 dalyse, gali nuspręsti tapti atokiausiais regionais ir pasirinkti jiems geriausiai tinkantį statusą, ir atkreipia dabartinių atokiausių regionų dėmesį į lemiamą vaidmenį, kurį jie gali atlikti remdami ir stiprindami atokiausių regionų statusą;
38. pabrėžia, kad netrukus Majotui bus suteiktas atokiausio regiono statusas, ir ragina Komisiją teikti daugiau būtinos pagalbos, kad šis regionas tinkamai panaudotų lėšas; šiuo atžvilgiu nurodo esamą parengiamiesiems veiksams skirtą biudžetą siekiant remti Majotą ir būtinybę numatyti specialias priemones, skirtas šiam regionui ar bet kuriai kitai teritorijai, kuri galėtų būti įtraukta į kitą daugiametę finansinę programą, jai suteikiant atokiausio regiono statusą, norint remti teritorijas, kuriose vyksta pertvarkos procesas, kad jos taptų atokiausiais regionais;

o

o o

39. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.